

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200130
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4318200130.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: I.. T. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. č. XXX, proti žalovanej: Okresná prokuratúra Levice, so sídlom Šafárikova 7, Levice, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 13. decembra 2018 č. k. 16C/2/2018 - 174 (ďalej „uznesenie súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Vstup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00 166 481 do konania na strane žalovanej, n e p r i p ú š ť a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie, návrh žalovanej na prerušenie konanie zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Žalobca sa písomným podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 08. 01. 2018, domáhal ochrany osobnosti podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, a to zdržania sa protiprávneho konania žalovanej, ospravedlnenia a náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000 eur. Žalovaná v písomnom podaní dňa 29. 11. 2018 vzniesla námietku nedostatku procesnej podmienky konania s tým, že žalovaná nemá pasívnu legitimáciu a navrhuje konanie zastaviť. Poukázala na ustanovenie § 22 ods. 2 zákona číslo 523/2004 Z.,z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, ako aj na ustanovenie § 18 Občianskeho zákonníka, či zákona číslo 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

1.2. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 60, § 61, § 62, § 161 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), § 18 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 22 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy (ďalej len „zákon číslo 523/2004 Z.z.“), § 38 ods. 2, § 398 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

1.3. Dôvodom zastavenia konania súdom prvej inštancie bolo nesplnenie procesnej podmienky na strane žalovanej, a to nedostatku jej procesnej subjektivity, pričom tento nedostatok nebolo možné odstrániť, z ktorého dôvodu nebolo možné vo veci ďalej pokračovať. Dôvodil tým, že okresné prokuratúry nie sú ani združeniami osôb, ani účelovými združeniami majetku, či jednotkami územnej samosprávy, preto ďalej skúmal, či osobitný zákon okresnú prokuratúru považuje za právnickú osobu. Osobitným zákonom je zákon o prokuratúre, podľa ktorého sú okresné prokuratúry preddavkovými organizáciami napojenými na rozpočet krajských prokuratúr. Pochybnosti o tom, či okresná prokuratúra má alebo nemá právnu subjektivitu, jednoznačne odstraňuje ustanovenie § 22 ods. 2 zákona číslo 523/2004 Z.z., podľa ktorého

preddavkové organizácie, ktorými je aj okresná prokuratúra, nie sú právnickými osobami. Zákon teda nielenže okresné prokuratúry za právnické osoby neoznačuje, ale ich tohto statusu dokonca vyslovene zbavuje.

1.4.Návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že by bolo nadbytočné a navyše ani nevzhladol dôvod na jeho prerušenie.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nemá hmotnoprávnu ani procesnoprávnu subjektivitu a preto jej tento nárok nemohol byť priznaný.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, pretože uzneseniu č. k. 16C/2/2018 - 174 chýba dátum, kedy bolo vydané. Uviedol, že podanie prokuratúry je nepodpísané, teda je neplatné a všetky úkony po neplatnom právnom úkone sú tiež neplatné. Namietal, že poučenie nespĺňa zákonnú formu, čo je ďalšia vada uznesenia.

3. Dňa 05. 03. 2019 doručil žalobca podanie, v ktorom žiadal o doplnenie žaloby o nadriadený orgán Okresnej prokuratúry Levice a to žalovanej v druhom rade Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

4. Po opätovnom doručovaní, žalobca opätovne podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Uviedol, že dopĺňa žalobu o žalovanú v druhom rade Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00 166 481. Uviedol, že súčasná prokuratúra je preukázateľne zločinecká organizácia chrániaca politickú mafiu v štáte.

5. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobcu. Uviedla, že odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné a rozhodnutie je vecne správne. K návrhu žalobcu, aby do konania pribral ako žalovanú v druhom rade Generálna prokuratúra Slovenskej republiky uviedla, že tento návrh bol podaný v čase, keď už súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania a preto v zmysle § 79 CSP nie sú splnené podmienky pre rozhodovanie o tomto návrhu. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej. Uviedol, že nesvojprávna žalovaná mohla páchať trestnú činnosť, ako aj pácha dodnes, ako na osobe staršieho veci, osobe chránenej. Žiadal, aby o veci rozhodol aj s prihliadnutím a vzhľadom na skutočnosť, že svoje podanie rozšíril aj o Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky.

7. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu. Uviedla, že skutočnosti uvedené žalobcom považuje za nedôvodné a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie podľa § 387 CSP potvrdil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal ochrany osobnosti podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, zdržania sa protiprávneho konania žalovanej, ospravedlnenia a náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy od žalovanej vo výške 1 000 000 eur.

10.1.Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením o zastavení konania pre nedostatok vecnej legitímácie na strane žalovanej.

10.2.Žalobca podal odvolanie voči tomuto uzneseniu. Z úradného záznamu zo dňa 24. 01. 2019 vyplýva, že pri doručovaní bolo odoslané nesprávne uznesenie, preto sa doručovalo opätovne správne vyhotovenie rozhodnutia súdu prvej inštancie voči ktorému podal žalobca opätovne odvolanie.

10.3. Odvolanie podala aj žalovaná, namietajúc postup súdu prvej inštancie pri opätovnom doručovaní napadnutého uznesenia.

10. Odvolací súd preskúmajúc podanie žalovanej, označené ako odvolanie, dospel k záveru o tom, že toto podanie nemôže byť podľa obsahu odvolaním. Namietala v ňom iba opätovné doručovanie

napadnutého uznesenia stranám sporu súdom prvej inštancie. Predmetné podanie žalovanej nemôže byť podľa obsahu odvolaní, nakoľko nenapáda rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré považuje za vecne správne, ale za nesprávny považuje iba proces doručovania napadnutého uznesenia, keď súd prvej inštancie opätovne doručoval uznesenie, už s uvedeným dátumom vyhotovenia. Keďže proti doručovaniu rozhodnutia odvolanie vôbec nie je prípustné a už navyše ho nemôže podať subjekt, ktorý nemá právnu subjektivitu, odvolací súd sa preto týmto podaním nezaoberal, keď ho nevyhodnotil ako odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu.

11. Predmetom odvolacieho konania zostalo len rozhodovanie o odvolaní žalobcu.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva.

14. Odvolací súd, preskúmajúc napadnuté uznesenie tak po vecnej, ako aj právne stránke, dospel k záveru o jeho správnosti. Súd prvej inštancie správne skonštatoval nedostatok procesnej subjektivity na strane žalovanej, v dôsledku čoho neboli splnené procesné podmienky na konanie v danej veci, pre nesplnenie ktorej nemohol v danej veci pokračovať. Správne uviedol, že ak by v danom spore pokračoval a meritórne rozhodol, jednalo by sa o závažné porušenie procesných predpisov. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil, taktiež sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktoré podľa § 387 ods. 2 CSP ďalej iba poukazuje.

15. Na zdôraznenie správnosti iba dodáva, že medzi procesné podmienky patrí, okrem iného, aj procesná subjektivita strany sporu. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Žalovanou v danej veci je okresná prokuratúra.

16. Postavenie okresnej prokuratúry určuje zákon o prokuratúre. V ustanovení § 38 ods. 2 tohto zákona je uvedené, že okresné prokuratúry sú preddavkové organizácie zapojené na rozpočet krajských prokuratúr. Ustanovenie § 22 ods. 2 zákona číslo 523/2004 Z.z. definuje preddavkové organizácie tak, že tieto nie sú právnickými osobami. Kto je právnickou osobou, určuje ustanovenie § 18 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom preddavkové organizácie tam uvedené nie sú. Podľa tohto ustanovenia, sú právnickými osobami združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy. Okresná prokuratúra nespĺňa znaky ani jednej z týchto, taxatívne vymenovaných právnických osôb.

16.1. Podľa tohto ustanovenia, konkrétne podľa písm. d/ sú právnickými osobami aj iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon. Keďže okresná prokuratúra je preddavkovou organizáciou, ktorá zo zákona nie je právnickou osobou, ak by mala mať právnu subjektivitu, musel by to upravovať zákon o prokuratúre. Tento zákon však v ustanovení § 38 ods. 2 uvádza, že okresné prokuratúry sú preddavkové organizácie, napojené na rozpočet krajských prokuratúr. Z tohto ustanovenia a v spojitosti s ustanovením § 22 zákona číslo 523/2004 a § 18 Občianskeho zákonníka, teda jednoznačne vyplýva, že okresná prokuratúra nemá postavenie právnickej osoby a teda nemôže mať ani spôsobilosť mať práva a povinnosť, a teda ani procesnú subjektivitu podľa § 61 CSP. Za tejto situácie potom súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako konanie vedené proti Okresnej prokuratúre Levice, podľa § 62 CSP zastaviť.

17. Odvolací súd sa následne zaoberal aj návrhom žalobcu na pripustenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky do konania.

18. Podľa § 79 CSP, na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

19. Podľa § 378 ods. 2 CSP, na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení subjektov.

20. Inštitút pristúpenia do konania je možný iba v sporovom konaní, a slúži na odstránenie nedostatku vecnej legitímácie. Okruh sporových strán by sa v priebehu konania mal meniť iba minimálne a v nevyhnutnej miere, preto je vstup ďalšej sporovej strany do konania viazaný na schválenie súdom, ktorý pri svojom rozhodovaní bude vychádzať z hľadísk hospodárnosti konania. V odvolacom konaní sa ustanovenie o pristúpení subjektov neuplatní (§ 378 ods. 2 CSP). Dôvodom je osobitný charakter odvolania ako riadneho opravného prostriedku.

21. Odvolací súd pre preskúmaní návrhu žalobcu na vstup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky do konania, s poukazom na ustanovenie § 378 ods. 2 CSP nemohol návrhu žalobcu vyhovieť. Vzhľadom na špecifickosť odvolacieho konania, v odvolacom konaní nie je možné rozhodnúť o pribatí nového, resp. ďalšieho účastníka konania. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ktorý práve z nedostatku pasívnej vecnej legitímácie zastavil konanie.

22. Odvolateľ, žalobca, v podanom odvolaní tiež namieta, že napadnuté uznesenie nemá a nespĺňa zákonnú formu, čo je vada uznesenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca túto odvolaciu námietku bližšie nešpecifikoval, odvolaciemu súdu nebolo zrejmé, prečo napadnuté uznesenie nemá zákonnú formu. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, na rozdiel od žalobcu, dospel k záveru o splnení podmienok uvedených v ustanovení § 234 a nasl. CSP, týkajúce sa úpravy tak formálnej, ako aj materiálnej a právnej stránky formy rozhodnutia, a to uznesenia. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil ako neopodstatnenú.

23. V ďalších dôvodoch odvolania odvolateľ nejasne, neurčite uvádza dôvody odvolania, napádajúc a to aj vulgárne tak zákonného sudcu, ako aj prokuratúru, či štát. K týmto invektívam zo strany žalobcu sa odvolací súd nebude vyjadrovať a nimi sa zaoberať.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania a to vzhľadom na tú skutočnosť, že nemá procesnú subjektivitu, preto jej nemohol priznať nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).